

¹Da nun das hörten alle Könige, die jenseit des Jordans waren auf den Gebirgen und in den Gründen und an allen Anfurten des großen Meers, auch die neben dem Berge Libanon waren, nämlich die Hethiter, Amoriter, Kanaaniter, Pheresiter, Heviter und Jebusiter,²sammelten sie sich einträchtig zuhauf, daß sie wider Josua und wider Israel stritten.³Aber die Bürger zu Gibeon, da sie hörten, was Josua mit Jericho und Ai gemacht hatte, erdachten sie eine List,⁴gingen hin und versahen sich mit Speise und nahmen alte Säcke auf ihre Esel.⁵und alte, zerrissene, geflickte Weinschläuche und alte, geflickte Schuhe an ihre Füße und zogen alte Kleider an, und alles Brot, das sie nahmen, war hart und schimmelig.⁶Und gingen zu Josua ins Lager gen Gilgal und sprachen zu ihm und zum ganzen Israel: Wir kommen aus fernen Landen; so macht einen Bund mit uns.⁷Da sprach das ganze Israel zu dem Heviter: Vielleicht möchtest du unter uns wohnend werden; wie könnte ich dann einen Bund mit dir machen?⁸Sie aber sprachen zu Josua: Wir sind deine Knechte. Josua sprach zu ihnen: Was seid ihr, und woher kommt ihr?⁹Sie sprachen: Deine Knechte sind aus sehr fernen Landen gekommen um des Namens willen des HERRN, deines Gottes; denn wir haben sein Gerücht gehört und alles, was er in Ägypten getan hat,¹⁰und alles, was er den zwei Königen der Amoriter jenseit des Jordans getan hat: Sihon, dem König zu Hesbon, und Og, dem König von Basan, der zu Astharoth wohnte.¹¹Darum sprachen unsere Ältesten und alle Einwohner unsers Landes: Nehmt Speise

¹وَلَمَّا سَمِعَ جَمِيعُ الْمُلُوكِ الَّذِينَ فِي عֵבَرَ الْأُرْدُنِّ فِي الْجَبَلِ وَفِي السَّهْلِ وَفِي كُلِّ سَاحِلِ الْبَحْرِ الْكَبِيرِ إِلَى جَهَةِ لُبْنَانَ، الْجِيبُونَ وَالْأَمُورِيُّونَ وَالْكَنَعَانِيُّونَ وَالْفِرِزِّيُّونَ وَالْحَوِثِيُّونَ وَالْيَبُوسِيُّونَ،²اجْتَمَعُوا مَعًا لِمُحَارَبَةِ يَشُوعَ وَإِسْرَائِيلَ بِصَوْتٍ وَاحِدٍ.³وَأَمَّا سُكَّانُ جِبْعُونَ لَمَّا سَمِعُوا بِمَا عَمِلَهُ يَشُوعُ بِأَرِيخَا وَعَايَ⁴عَمِلُوا بِعَدْرٍ، وَمَصَّوُوا وَدَارُوا وَأَحْدُوا جَوَالِقَ بَالِيَةَ لِحَمِيرِهِمْ، وَزَقَاقَ حَمْرٍ بَالِيَةَ مُسَقَّقَةً وَمَرْبُوطَةً،⁵وَنِعَالًا بَالِيَةَ وَمُرْقَعَةً فِي أَرْجُلِهِمْ، وَثِيَابًا رَثَّةً عَلَيْهِمْ، وَكُلَّ خُبْزٍ رَادِيهِمْ يَابِسٌ قَدْ صَارَ قُتَانًا.⁶وَسَارُوا إِلَى يَشُوعَ إِلَى الْمَحَلَّةِ فِي الْجَلْجَالِ، وَقَالُوا لَهُ وَلِرِجَالِ إِسْرَائِيلَ، مِنْ أَرْضِ بَعِيدَةٍ جُنْتًا. وَالْآنَ أَقْطَعُوا لَنَا عَهْدًا.⁷فَقَالَ رِجَالُ إِسْرَائِيلَ لِلْحَوِثِيِّينَ، لَعَلَّكَ سَاكِنٌ فِي وَسْطِي، فَكَيْفَ أَقْطَعُ لَكَ عَهْدًا.⁸فَقَالُوا لِيَشُوعَ، عَيْبِدُكَ تَحْنُ. فَقَالَ لَهُمْ يَشُوعُ، مَنْ أَنْتُمْ، وَمِنْ أَيْنَ جِئْتُمْ.⁹فَقَالُوا لَهُ، مِنْ أَرْضِ بَعِيدَةٍ جِدًّا جَاءَ عَيْبِدُكَ عَلَى اسْمِ الرَّبِّ إِلَهِكَ، لِأَنَّا سَمِعْنَا خَبْرَهُ وَكُلَّ مَا عَمِلَ يَهِيصَّرُ¹⁰وَكُلَّ مَا عَمِلَ يَمْلِكِي الْأُمُورِيِّينَ الَّذِينَ فِي عֵبَرَ الْأُرْدُنِّ، سِيحُونَ مَلِكِ حَشْبُونَ وَعُوجَ مَلِكِ تَابَشَانَ الَّذِي فِي عَشْتَارُوثَ.¹¹فَكَلَّمْنَا شُبُوحْنَا وَجَمِيعَ سُكَّانِ أَرْضِنَا قَائِلِينَ، حُدُّوا بِأَيْدِيكُمْ زَادًا لِلطَّرِيقِ، وَادْهَبُوا لِقَائِهِمْ وَقُولُوا لَهُمْ، عَيْبِدُكُمْ تَحْنُ. وَالْآنَ أَقْطَعُوا لَنَا عَهْدًا.¹²هَذَا خُبْرُنَا سَخْنًا تَرَوَدُنَاهُ مِنْ يَبُوثِنَا يَوْمَ خُرُوجِنَا لِنَسِيرَ إِلَيْكُمْ، وَهِيَ هِيَ الْآنَ يَابِسٌ قَدْ صَارَ قُتَانًا.¹³وَهَذِهِ زَقَاقُ الْحَمْرِ الَّتِي مَلَأْنَاهَا جَدِيدَةً، هُوَذَا قَدْ تَسَقَّقَتْ. وَهَذِهِ ثِيَابُنَا وَنِعَالُنَا قَدْ بَلَيْتْ مِنْ طَوْلِ الطَّرِيقِ جِدًّا.¹⁴فَأَكَلَ الرَّجَالُ مِنْ رَادِيهِمْ، وَمِنْ فَمِ الرَّبِّ لَمْ يَسْأَلُوا.¹⁵فَعَمِلَ يَشُوعُ لَهُمْ صُلْحًا وَقَطَعَ لَهُمْ عَهْدًا لِاسْتِحْيَائِهِمْ، وَخَلَفَ لَهُمْ رُؤُسَاءَ الْجَمَاعَةِ.¹⁶وَفِي نِهَائِهِ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ بَعْدَمَا قَطَعُوا لَهُمْ عَهْدًا سَمِعُوا أَنَّهُمْ قَرِيبُونَ إِلَيْهِمْ وَأَنََّّهُمْ سَاكِنُونَ فِي وَسْطِهِمْ.¹⁷فَارْتَحَلَ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَجَاءُوا إِلَى مُدْيِهِمْ فِي الْيَوْمِ الثَّلَاثِ. وَمُدَّتْهُمْ هِيَ جِبْعُونَ وَالْكَفِيرَةُ وَتَيْبَرُوثُ وَقَرْنَةُ بَعَارِيمَ.¹⁸وَلَمْ يَصْرِبْهُمْ بَنُو إِسْرَائِيلَ لِأَنَّ رُؤُسَاءَ الْجَمَاعَةِ خَلَفُوا لَهُمْ بِالرَّبِّ إِلَهِهِ إِسْرَائِيلَ. فَتَدَمَّرَ كُلُّ الْجَمَاعَةِ عَلَى الرُّؤَسَاءِ.¹⁹فَقَالَ جَمِيعُ الرُّؤَسَاءِ لِكُلِّ الْجَمَاعَةِ، إِنَّنَا قَدْ خَلَفْنَا لَهُمْ بِالرَّبِّ إِلَهِهِ إِسْرَائِيلَ. وَالْآنَ لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَمُوتَ مِنْ مَسِّهِمْ.²⁰هَذَا تَصْنَعُهُ لَهُمْ وَنَسْتَحْيِيهِمْ فَلَا يَكُونُ عَلَيْنَا سَخَطٌ مِنْ أَجْلِ الْخَلْفِ الَّذِي خَلَفْنَا لَهُمْ.²¹وَقَالَ لَهُمُ الرُّؤَسَاءُ، يَجِبُونَ وَيَكُونُونَ مُحْتَطِبِي

mit euch auf die Reise und geht hin, ihnen entgegen, und sprecht zu ihnen: Wir sind eure Knechte. So macht nun einen Bund mit uns.¹² Dies unser Brot, das wir aus unsern Häusern zu unsrer Speise nahmen, war noch frisch, da wir auszogen zu euch, nun aber, siehe, es ist hart und schimmlig;¹³ und diese Weinschläuche füllten wir neu, und siehe, sie sind zerrissen; und diese unsre Kleider und Schuhe sind alt geworden über der sehr langen Reise.¹⁴ Da nahmen die Hauptleute ihre Speise an und fragten den Mund des HERRN nicht.¹⁵ Und Josua machte Frieden mit ihnen und richtete einen Bund mit ihnen auf, daß sie leben bleiben sollten. Und die Obersten der Gemeinde schwuren ihnen.¹⁶ Aber über drei Tage, nachdem sie mit ihnen einen Bund gemacht hatten, kam es vor sie, daß jene nahe bei ihnen waren und würden unter ihnen wohnen.¹⁷ Denn da die Kinder Israel fortzogen, kamen sie des dritten Tages zu ihren Städten, die hießen Gibeon, Kaphira, Beeroth und Kirjath-Jearim,¹⁸ und schlugen sie nicht, darum daß ihnen die Obersten der Gemeinde geschworen hatten bei dem HERRN, dem Gott Israels. Da aber die ganze Gemeinde wider die Obersten murrte,¹⁹ sprachen alle Obersten zu der ganzen Gemeinde: Wir haben ihnen geschworen bei dem HERRN, dem Gott Israels; darum können wir sie nicht antasten.²⁰ Aber das wollen wir tun: laßt sie leben, daß nicht ein Zorn über uns komme um des Eides willen, den wir ihnen getan haben.²¹ Und die Obersten sprachen zu ihnen: Laßt sie leben, daß sie Holzhauer und Wasserträger seien der ganzen

حَطْبٍ وَمُسْتَقِي مَاءٍ لِكُلِّ الْجَمَاعَةِ كَمَا كَلَّمَهُمُ
الرُّوسَاءُ.²² فَدَعَاهُمْ يَشُوعُ وَقَالَ لَهُمْ، لِمَادَا خَدَعْتُمُونَا
قَائِلِينَ، نَحْنُ بَعِيدُونَ عَنْكُمْ جِدًّا، وَأَنْتُمْ سَاكِنُونَ فِي
وَسْطِنَا.²³ قَالَآنَ مَلْعُونُونَ أَنْتُمْ. فَلَا يَنْقَطِعُ مِنْكُمْ الْعَيْدُ
وَمُحْتَطِبُوا الْحَطْبِ وَمُسْتَقُوا الْمَاءِ لِنَيْتِ إِلَهِي.²⁴ فَأَجَابُوا
يَشُوعَ، أَخْبِرْ عَيْدَكَ بِمَا أَمَرَ بِهِ الرَّبُّ إِلَهُكَ مُوسَى عَبْدَهُ
أَنْ يُعْطِيَكُمْ كُلَّ الْأَرْضِ، وَيُبَيِّدَ جَمِيعَ سُكَّانِ الْأَرْضِ مِنْ
أَمَامِكُمْ. فَخِفْنَا جِدًّا عَلَى أَنْفُسِنَا مِنْ قَبْلِكُمْ، فَفَعَلْنَا هَذَا
الْأَمْرَ.²⁵ وَالآنَ نَحْنُ بِيَدِكَ، فَافْعَلْ بِنَا مَا هُوَ صَالِحٌ وَحَقٌّ
فِي عَيْنَيْكَ أَنْ تَعْمَلَ.²⁶ فَفَعَلَ بِهِمْ هَكَذَا، وَأَنْقَدَهُمْ مِنْ يَدِ
بَنِي إِسْرَائِيلَ فَلَمْ يَقْتُلُوهُمْ.²⁷ وَجَعَلَهُمْ يَشُوعُ فِي ذَلِكَ
الْيَوْمِ مُحْتَطِبِي حَطْبٍ وَمُسْتَقِي مَاءٍ لِلْجَمَاعَةِ وَلِمَدَّيْحِ
الرَّبِّ إِلَى هَذَا الْيَوْمِ، فِي الْمَكَانِ الَّذِي يَحْتَارُهُ.

Gemeinde, wie ihnen die Obersten gesagt haben.²² Da rief sie Josua und redete mit ihnen und sprach: Warum habt ihr uns betrogen und gesagt, ihr seid sehr ferne von uns, so ihr doch unter uns wohnt?²³ Darum sollt ihr verflucht sein, daß unter euch nicht aufhören Knechte, die Holz hauen und Wasser tragen zum Hause meines Gottes.²⁴ Sie antworteten Josua und sprachen: Es ist deinen Knechten angesagt, daß der HERR, dein Gott, Mose, seinem Knecht, geboten habe, daß er euch das ganze Land geben und vor euch her alle Einwohner des Landes vertilgen wolle. Da fürchteten wir für unser Leben vor euch sehr und haben solches getan.²⁵ Nun aber, siehe, wir sind in deinen Händen; was dich gut dünkt uns zu tun, das tue.²⁶ Und er tat ihnen also und errettete sie von der Kinder Israel Hand, daß sie sie nicht erwürgten.²⁷ Also machte sie Josua desselben Tages zu Holzhauern und Wasserträgern für die Gemeinde und den Altar des HERRN bis auf diesen Tag, an dem Ort, den er erwählen würde.